

Składkowskiego Felicjana Sławoja, gen.

Dzielnice: Ursus

Osiedla: Skorosze

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 2004

Opis

Felicjan Sławoj-Składkowski wł. Sławoj Felicjan Składowski (1885-1962) - lekarz, polityk, generał dywizji Wojska Polskiego, pamiętnikarz. Pochodził z Gąbina, kształcił w gimnazjum w Łowiczu a potem Kielcach, w 1904 roku został studentem Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, z którego został relegowany po kilku miesiącach za udział w krwawej manifestacji PPS na Placu Grzybowskim (13 XI 1904 roku). Ścigany przez władze carskie udał się do Krakowa, gdzie kontynuował naukę, specjalizując się w chirurgii z ginekologią. W 1905 roku został członkiem Polskiej Partii Socjalistycznej, wiążąc się z jej Frakcją Rewolucyjną. Podczas I wojny światowej był lekarzem 5. batalionu 1. Pułku Piechoty Legionów. Wraz z I Brygadą przeszedł niemal cały szlak bojowy, wstawiając się w bitwie pod Kostiuchnowką. Od XI 1918 roku działał w Zagłębiu Dąbrowskim, podczas wojny polsko-bolszewickiej walczył na froncie litewsko-białoruskim. W 1924 roku został awansowany do stopnia generała brygady. Podczas przewrotu majowego bezwarunkowo opowiedział się po stronie Józefa Piłsudskiego i 13 V 1926 roku został komisarzem rządu na miasto stołeczne Warszawę. Już następnego dnia stłumił komunistyczną demonstrację na placu Bankowym, później wstawił się inwigilacją wszelkiej opozycji. Swój urząd złożył 1 X tego samego roku, po czym dzień później objął tekę ministra spraw wewnętrznych (2 X 1926 - 7 XII 1929). Funkcję tę pełnił później jeszcze dwukrotnie (3 VI 1930 - 23 VI 1931, 15 V 1936 - 30 IX 1939), przy czym za drugim razem był również Prezesem Rady Ministrów. 23 VI 1931 roku Józef Piłsudski mianował go drugim wiceministrem spraw wojskowych i szefem Administracji Armii, odpowiedzialnym za sprawy finansowe. Po wybuchu II wojny światowej początkowo przebywał w stolicy, jednak 7 IX (kiedy hitlerowcy znaleźli się na przedmieściach), wyjechał do Łucjka, skąd przez Kosowo i Kuty przedostał się do Rumunii, gdzie został internowany. Poprzez Bukareszt, Istambuł i Hajfę przedostał się do Tel Awiwu, gdzie był szefem służb sanitarnych. Generał Władysław Sikorski nigdy bowiem nie wyraził zgody na jego przyjęcie do Armii Polskiej we Francji a potem w Anglii. W Wielkiej Brytanii znalazł się dopiero w 1947 roku. Był dwukrotnie żonaty, dla zawarcia drugiego związku zmienił wyznanie na kalwinizm. Swoje wspomnienia zawarł w tomach "Moja służba w brygadzie", "Beniaminów 1917-1918", "Strzępy meldunków", "Kwiatuszki administracyjne i inne", "Nie ostatnie słowo oskarżonego". Zmarł w Londynie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 139 (grób symboliczny), dokąd w 1995 roku sprowadzono jego

prochy z cmentarza Brompton w Londynie.

Upamiętnienia:

ul. Solec 93 - brama Szpitala na Solcu - tablica (odsłonięcie - 18 XI 1937 roku).

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2004.05.13
